

Spolková zpráva.

Dne 18. ledna 1927 byla v salonku Čtenářského spolku členská schůze.

Zahájil ji a řídil president Dr. Vážný. Přítomno bylo celkem 18 členů. Dr. Zdeněk Neubauer referoval o některých ustanoveních zákona o sociálním pojištění čís. 221/24. Zmínil se jmenovitě o předpisech, které upravují opravné prostředky. Uvádí, že jest třeba rozeznávat mezi výměry dávkovými a výměry ostatními.

Proti výměrům dávkovým jest opravným prostředkem žaloba, kdežto otázkou jest, jaké jsou opravné prostředky proti výměrům ostatním. Jmenovitě jest otázkou, zda jest přípustným rozklad, při těchto druhých výměrech a dále jest otázkou, v jakých lhůtách má býti jednak rozklad a jednak jiný opravný prostředek proti výměrům podán.

President Dr. Vážný poukázal na to, že jest třeba si uvědomiti, zda nemocenská pojišťovna jest správním úřadem.

Dr. Neubauer uvádí, že pojišťovna má jednak ráz soukromoprávní a jednak veřejnoprávní.

Pak debatováno o tom, zda lze mluvit o smlouvě, když při dotyčném právním jednání jest vůle jedné strany již předem určitými předpisy omezena (Kontrahierungszwang). Dr. Neubauer míní, že k pojmu smlouvy patří neomezenost vůle kontrahujících stran, jelikož charakteristickým znakem pro smlouvu jest právě neomezený konsens stran. — Dr. Fišer a president Dr. Vážný jsou náhledu, že takový Kontrahierungszwang jest možný. Onen poukázal při tom na různé pensijní statuty, kde jsou podmínky vyplácení pensijních požitků statuty stanoveny a přece jde o soukromoprávní smlouvu. Dr. Vážný pak uvádí jako příklad monopol tabákový, při němž každý jest nucen zaplatiti určitou cenu, kdo si chce opatřiti tabákový výrobek.

Dr. Kostka uvádí, že by tak i vojenskou povinnost bylo možno konstruovati jakožto smlouvu mezi osobou, k vojenským úkonům povinnou a mezi státem.

Dr. Šňupárek míní, že při nemocenské pojišťovně jest nutno rozeznávat několik právních poměrů.

Po další debatě jest všeobecným míněním přítomných, že mezi pojištěnci a zaměstnavateli na jedné straně a mezi nemocenskou pojišťovnou na straně druhé jde o veřejnoprávní poměr.

Dr. Neubauer pak uvádí, že zákonem o soc. pojištění byly stanoveny 4 instance, a jest otázkou, jak velká lhůta platí k podání opravného prostředku do výměru první stolice, kterouž jest nemocenská pojišťovna.

Soudí pak, že jest to lhůta 14 denní, ke kterémužto mínění se většina přítomných připojuje.

Jednáno pak o přípustnosti rozkladu. Dr. Neubauer poukázal k tomu, že dle nařízení Giskrova z r. 1868 jest rozklad v řízení správním přípustným jen tehdy, když následkem vydání výměru nevzešla pro třetí osobu žádná práva. Po rozprávě, které se zúčastnili Dr. Šňupárek, Dr. Neubauer, Dr. Vážný, Dr. Kostka, Dr. Randula, Dr. Pavlíček, vládní rada Voslař a Dr. Fišer, zůstává otázka, zda do výměru nemocenské pojišťovny jest rozklad přípustný, a do které doby, nerozhodnuta.

Br.